

श्रीगणेशायनमः॥अथ विसोक्तुं जदारतुरकीमाजा॥विसांकयंत्रविधिः॥यस्य कस्य चिद्द्वया
 र्थं कित्तं भवेत्तर्हि प्रथमं कादयंत्रं पूर्यते॥अथ मंत्रो यथा॥ओं शिंश्रीं क्लीं अमुकं वरुणं कुरु कुरु
 स्वाहा॥इति मंत्रं प्रति यंत्रं पठ नूनं नयंत्राणि लिखेत्॥खदिरपाक ३ इति मंत्रं त्रिवारं पठित्वा नदीज
 ले यंत्राणि मुच्येत् एवं कृते सतियंत्राणि तरंति संति नदीजले गच्छेयुः एवं द्वादशसहस्रेषु १२०००
 यंत्रेषु नदीजले मुक्तेषु सत्सु कार्यसिद्धिर्भवेत्॥इति प्रथमांकविधिः॥१॥लाभार्थं धनार्थं चित्तं वे
 त्तीर्हि द्वितीयां कायंत्राणि पूरयेत्॥पूर्वमंत्रबीजचतुष्कं पठित्वा मम नोरथं पूरय पूरय स्वाहा॥इ
 मंत्रं प्रति यंत्रं एकवारं खदिरपाक ३ त्रिवारं पठित्वा नदी प्रवाहे मुच्येत्॥प्रथमदिना द्वितीयतृतीय
 दिनादौ यंत्राणि वृध्या लिखेत्॥एवं सर्वप्रयोगेषु पुरश्चरणेषु प्रथमदिनाद्यंत्राणि वृध्या लिखेत्॥
 अस्मान्पुनान लिखेत्॥एवं द्वादशसहस्राणि १२००० यंत्राणि लिखेत्॥इति द्वितीयांकविधिः॥२॥
 यतः कुत्रचित्स्थानादथात्कस्य चिद्द्वस्तु आनयनार्थं इच्छा भवति चेत्तीर्हि तृतीयां कायंत्राणि प्रथमदि
 ना द्वितीयतृतीयदिनादौ वृध्या लिखेत्॥नदी प्रवाहे प्रथमदिनयंत्रं प्रक्षेप्य पूर्वकमंत्रं मुख्याय मम
 नोरथं पूरय पूरय स्वाहा॥इत्येकवारं खदिरपाक ३ इति त्रिवारं प्रति यंत्रं पठित्वा यंत्राणि तरं प्रतिदि
 नं प्रवाहे मुच्येत्॥एवं द्वादशसहस्र १२००० पर्यंतं लिखेत्साधिः॥इति तृतीयांकविधिः॥३॥
 अथ कस्य चिद्गृहं शून्यं कर्तुं श्रेत्तीर्हि चतुर्थां कादवृध्या यंत्राणि लिखेत्॥मंत्रो यथा पूर्वबीजचतुर्थ
 मुख्याय अमुकं गृहं भाचय मोचय स्वाहा॥इमं मंत्रं पठित्वा खदिरपाक ३ त्रिवारं पठित्वा चतुर्विंशति
 अधिक त्रिसहस्राणि यंत्राणि लिखित्वा ३०२४॥दीपशिखारवाग्नेदाहयेत्॥ततो भस्मसंचयं कृत्वा यस्य
 गृहो परिक्षिपेत्तस्य गृहं शून्यं भवेत्॥इति चतुर्थांकविधिः॥४॥॥कस्य चिद्दुश्चाटनं कर्तुं मीषीत

वेत्तिर्ह्यष्ट्यां कवध्या यंत्राणि पूर्यते मंत्रपूर्वबीजं ४३ अमुकममशाश्रुक्षयंकुतकुत स्वाहा ॥ रवदि
 पाक इति निश्चुवं ॥ इति वष्ट्यां कविधिः ॥ ॥ स्त्रियं वशिकर्तुं मिष्ट्युयेतीर्हसप्तमअंकादेयंत्राणि पूर्य
 ते अयं मंत्रः पूर्वबीजं वतुष्कं अमुकीममवशिंकुतकुत स्वाहा ॥ रवदिरपाक इति मंत्रत्रिवापं पठितो
 यंत्राणां प्रवाह जले मुच्यते ॥ अष्टोत्तरसहस्रं यंत्रैः स्त्री वर्या भवंति ॥ इति सप्तमां कविधिः ॥ ॥ केच
 द्दूग्धं इष्टं ति येतीर्ह अष्टमां कवध्या यंत्राणी पूरयेत् ॥ मंत्रं पूर्वबीजं वतुष्कं ममनोरथान्पूरय पूरयन्तु
 स्वाहा ॥ अष्टोत्तरशतानि यंत्राणि लिखित्वा रवदिरपाक इति जीपत्वा अग्नौ प्रज्वालयेत् ॥ तेन शत्रोः शी
 रंदहेत् ॥ ग्रहनाम्ना ग्रहं देहत् धनयत्रासौ भाग्यनिश्चयं भवेत् ॥ गुह्यं रस्येत्प्रसिद्धं न कुर्यात् ॥ बहुमुखेय
 दिभक्तीर्ह मंत्रनाम प्रभावं पुनः पठेदेव इष्टं वेत्तिर्ह अष्टां कवध्या यंत्राणि लिखेत् ॥ इति अष्टमां क
 विधिः ॥ ॥ धनयत्रा प्राप्ति इष्टे तीर्ह नवांकाद्द्वयार्थं यंत्राणि १००८ लिखित्वा इति नवमां कविधिः
 ॥ ॥ अथ यंत्रलेखनमुहूर्ते यथा ॥ हस्तार्कं वामूत्पार्कतः नवरात्रतः दीपावली एतावती सधीयो
 गायदिभक्तीर्ह लेखनारंभः कार्यः ॥ कश्चिद्विधानरीतीरे उपविश्य अमुकनाम्ना मंत्रं पठित्वा रवदी
 रपाक इति त्रिवारमुच्चार्य एकं यंत्रं वहति जले मुत्तद्वा ब्रह्म चर्येण तिष्ठेत् ॥ क्रूरस्वाणी नवदेत् ॥ या
 वयं यंत्रं प्रथमदिने लिखेत्तभ्यः प्रतिदिनमधिकं लिखेत् ॥ तेभ्यो न्यूनधिकं न लिखेत् ॥ तेन महत्तु
 र्वलभेत् ॥ अनयारीत्या एकलक्षमशितसहस्रं नवशतं नवाधिकं नवीति १६०००० संख्यां कलि
 खेत् ॥ ततश्चतुर्णां पुराणमार्थं दीपोत्सविरात्रौ लोहपात्रं रूत्वा उभौ लगेनो भूत्वा इत्संपूरे चतुष्के
 णसी हते एकैकोस्मिन् प्रविष्टतादृशो लोहपात्रे चतुष्के षु च तस्त्रो वृत्तयस्तिष्ठेत् तादृशो कृत्वा अधः
 पात्रे मध्ये यंत्रं रवेनेत् ॥ ततश्चतुरो दीपान् कुर्यात् ॥ तेन यत्वारः पुरुषः आगच्छेत् ॥ ततो साधकं य

द्रव्यात्तद्वचनं चत्वारः पुरुषः कुर्युः ॥ मूलं ओं ह्रीं श्रीं क्लीं मम वां चित्तं देहि देहि स्वाहा ॥ जपस्पर्शाभा
 होमः ॥ मधु घृत शर्कराभिः ॥ तद्द्रव्यान्नेन ब्राह्मणभोजनं ॥ ग्रहणकालितया दीपोत्सवस्य रश्मिचतुर्दश्यां
 रात्रौ प्रारंभं कुर्यात् ॥ यंत्रसिद्धिर्भवेत् ॥ अथ प्रयोगो यथा ॥ कुंकुमं नलिखेत् कुंकुमं राजावचयो भवति
 हि ॥ स्वैतस्वदिरेण लिखेदुराख्यनुचशंगतः ॥ निलिख्यादीदलिखेत्तु स्तंभनं कारयेत्ततः ॥ रोचनादुंदुभैले
 खरणे जयति निश्चितं ॥ नयातीरोष्टे तस्त्रातं लिखेत्तत्र जितेन्द्रियः ॥ ग्रामशून्यं भवेन्नूनं सर्वत्र जतिमा
 नथाः ॥ लिखेत् कुंकुमं गंधेन बंधमुक्तिर्भवेत्क्षुभं ॥ शिशोः कंठे तु बध्नि यात् मृतो जीवेच्छतायुषः ॥ धरा
 पृष्ठे लिखेत्तत्रं मेकादशशतानि च ॥ मनेषित भवेयस्य उद्यमं महति ध्रुवं ॥ धत्तूरपत्रतोयेन का
 करक्तेन धालिखेत् ॥ अर्कपत्रोपरिधीमान् सोद्यमं भवति ध्रुवं ॥ रश्मिमाज्जास्ते नलिखित्वासाध
 कोत्तमैः ॥ गर्तं कृत्वा ग्राममध्ये यंत्रं क्षिप्त्वा प्रपूरयेत् ॥ रजोभिपुरीतो गर्तो महत्कष्टं भवेत्पुरे ॥ घुघुस्ते
 न विलिखेत्समावन्त्यं तितस्सणात् ॥ गोरौ च नागोरक्तेन भूर्जपत्रे समालिखेत् ॥ मस्तके धारयन्ती
 मान्द्रुमत्राणे यदिति श्रुति ॥ भूतप्रेतापन्नाचेभ्यो नायाति तस्य दृश्यः ॥ गोरौ च नागसिंदूरणलिखित्वा ध
 रणी तले ॥ काकीपक्षे तु लेखित्वा रामावन्त्या भवेत्क्षुभं ॥ शृंगालस्ते भूर्जे तु लिखित्वा यैदिसाधकः ॥
 चक्षुपरीक्षुवध्नीयात्पत्रे यद्भूमिगतं धनं ॥ इति विसांकविधिः ॥ चंद्रनागरुक्षीवेरकुश
 कुंकुमसंब्यकां ॥ जटामांसि मूरमांसि विष्णोर्गंधाश्च कंस्मृतं ॥ १॥ ॥ चंद्रनागरु कर्पूरचौरकुंकुम
 रोचनां ॥ जटामांसि कैपियुजाशक्तिगंधाश्च कंस्मृतं ॥ २॥ ॥ चंद्रनागरु कर्पूरतमालजलकुंकुमं ॥ कु
 सीतंकुशसंयुक्तं शौवगंधाश्च कंस्मृतं ॥ ३॥ ॥ स्वस्त्यचंद्रनैवरोचनागरुमेकथं ॥ मंदमृगद्वयोद्भूतं कस्तूरीच
 द्रसंयुतं ॥ ४॥ अखगंधविनिर्दिष्टगणेशस्य महातिभो ॥ ४॥ ॥ चंद्रनागरु कस्तूरी रक्तचंद्रनैवर्चितं ॥ कुंकुमं

उन्नीरे
 रक्तचंद्रं

विमा सुरदाश्चकुशाश्चसुगंधकं ॥ इति विसाकयंत्रसंपूर्णं ॥

